

Ringrevens beste råd om NAV-erklæringer

TEKST OG FOTO:

Sverre Andresen

PUBLISERT 1. september 2008

- Skaff deg klarhet i hvilken lovhjemmel den aktuelle problemstillingen gjelder. Erklæringen vil dermed gi NAV et best mulig grunnlag til å vurdere saken. Psykologen skal ikke vurdere om vilkår i loven er oppfylt eller ikke. Det er det NAV som skal gjøre
- Avklar om det foreligger en sykdom, en skade eller et lyte som hovedårsak til en eventuell arbeidsuførhet. Er den/det i så fall behandlet adekvat? Er tilstanden av varig karakter?
- Forsøk alltid å si noe om pasientens ressurser og muligheter og ikke bare om begrensninger
- Opptre som en upartisk sakkyndig og ikke som advokat for pasienten
- Skill mellom faktabeskrivelse og tolkning av fakta
- Det forventes at erklæringen skal si noe om arbeidsmessig prognose. Vit at også psykologer her i utstrakt grad må bruke et skjønn, og at en ikke besitter «sannheten» på dette området. Vær ydmyk, og ikke for bastant
- Attføring skal være forsøkt før en uføreytelse blir innvilget. Alle psykologer bør derfor gjøre det de kan for å beskrive ressurser, funksjonsevne og muligheter i så godt som alle saker de er involvert i
- Merk at en WAIS evnetest av og til kan være tilstrekkelig til å kunne avklare en «skjev evneprofil», noe som igjen kan forklare både skole- og arbeidsmessig dysfunksjon, samt gi en bedre forståelse av psykiske vansker som kan foreligge
- Anerkjente hjelpemidler og tester anbefales brukt, framfor å konkludere utelukkende på basis av et klinisk inntrykk

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 9, 2008, side 1205

TEKST OG FOTO:

Sverre Andresen, Styret NNF